

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU HETILAP.

A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet“ s a „Muraszombati dal- és zene-egylet“ hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Égész évre 3 frt. Félévre 1 frt 50 kr. Negyedévre 75 kr.
Egyes szám ára 10 kr.
Előzetési pénzek és reklamátiók a kiadóhivatalhoz
(Grünbaum Márk) intézendők.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

GRÜNBAUM MÁRK.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények

a szerkesztőséghez küldendők.

Hirdetési díj: 1 hasábos petisors egyszeri hirdetésnél 10 kr.
Többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyitlter petisora 25 kr.

Kérelem

a „Muraszombat és Vidéke“
tisztelet olvasóihoz!

Üzletem egyéb ágaiban való elfoglaltságom folytán ez év végével e lapok szerkesztőségétől elállok.

Hogy a szerkesztő-kérdés az újév küszöbén ismét megoldhatatlan kérdéssé ne váljék, sőt esetleg még a lap további fennállása is ne veszélyeztessék, már most azon hazafias kérelemmel fordulok a „Muraszombat és Vidéke“ t. előfizetői, jóakarói és a tovább való fennállás eszméjének hódoló pártfogóihoz: miszerint hatáskörükben oda törekedni sziveskednének, hogy annak szerkesztését 1891. január elsejével értelmiségünknek akár egyik tagja, akár pedig egy szerkesztőségi bizottság vállalná magára.

Bármint sajnálnám is, ha e lapnak, melyet annak első felelős szerkesztőjével én alapítottam és nagy áldozatok árán 6 éven át tartottam fenn — szerkesztői hiányában esetleg meg is kellene szünnie, mégis mivel annak kiadása előfizetőink csekély száma miatt folytonos veszteséggel jár — kijelentem, hogy azt saját szerkesztésem alatt s a jelen viszonyok

mellett december 31-ike után semmi szín alatt tovább fenntartani nem fogom.

Hazafias tisztelettel

Muraszombat, 1890. oct. hó.

GRÜNBAUM MÁRK,

a „Muraszombat és Vidéke“ felelős szerkesztője
s kiadó-tulajdonosa

Szomszédaink.

Magyarországot minden oldalról olyan nemzetek veszik körül, kiknek államalkotó törekvései még befejezve nincsenek és akik emélfogva rossz szemmel nézik gazdasági fejlődésünket és anyagi felvirágzásunkat.

Az összes szomszédok között csak Szerbia az, kinek barátságja mélyreható közös érdeken nyugszik, és azért soha nem is fajultat el közöttünk a viszony gyűlöletes ellenségeskedéssé és ha néha izgatott is a hangulat, ez többnyire félreértésekből ered, vagy lelketlen igazságok kifolyása, melyeknek azonban csak múló jelentőségük van és a jó egyetértést állandóan megzavarni nem képesek.

A múlt hónapokban is sötét felhők mutatkoztak a két szomszéd állam határán és a közgazdasági érdekek mindkét országban érzékenyen suttattak e surlódás következtében. Szerbia sertés-kivitele Magyarországra csaknem lehetlenné vált és így nemcsak Szerbia, hanem Magyarország egyik kereskedelmi

erőforrása is bedugult, ami nemcsak egyesekre nézve, hanem az állam pénztárára nézve is jelentékeny kárral járt.

A magyar és szerb sertéskereskedés megítélésénél elegendő a mi ellenségeink magatartását megfigyelni, hogy tudatára jussunk ama közgazdasági fontosságának, mely kereskedelmünk ez ágában rejlik.

Egyik nagyhatalom részéről megmozgattak minden követ, az ugynevezett magyar-szerb sertéskereskedés háborújának szítására, de hasztalanul. Az önző czélok nem voltak képesek a gazdasági válságot előidézni, mivel a kölcsönös érdekek ezt megghusították. Szerbia átlátott a szítán és kormánya, mely felismerte a becsületes magyar szomszéd jóindulatát, nem engedte magát elszédíttetni.

A magyar és a szerb kormány között helyreállott a régi szomszédos jó viszony és a kereskedők itt is, ott is szabadon munkálkodhatnak a magán és nemzeti vagyon gyarapodásán anélkül, hogy hivatalos zaklatásoknak lennének kitéve.

És ez a viszony, mely kölcsönös jóindulaton felépült, a két ország érdekeinek legjobban felel meg. A magyar nép nem ellensége a szerbnek, amelyről tudja, hogy nagy hivatása van az európai koncertben és hogy államférfiai

Bolygó csillagok.

— Elbeszélés. — Irta: Kropelka Imre. —
(Folytatás.)

— Lítod Franka — mondja tovább Iván — milyen szép selyem viganót vennék én neked, fenn gyönyös, alul csipkés. Selyem lenne a kötenyöd, bársony a szegély rajta. Nem mondhatna senki, hogy látott valaha szebb asszonyt a Petracek Iván feleségénél! Aztán felülnek arra a sárga kocsiira, vagy elbolyognának az erdőben. a mezőn. virágot szednek a rétten s leülnek egymasmellé a puha fűre. Te koszorút kötél, én a szemedbe nézek vagy tartanám a koszorú egyik végét. Aztán reggel-naként kimennek a mezőre, te utamon hoznád az obédet, megtértenél a puha fűvön s elbeszélnek arról is — arról is.“

Franka csodálkozva hallgatta s önkénytelenül röppent el ajkáról: „Igazán? — Aztán?“

„Aztán rózsakoszorút köténék a napokból és megkoszoroznék vele a tünőd évet, mely annyi boldog órát szerzett számunkra“... S a gondolatból szó lett, a szóból tett, mely felkeltette a képzeletet, a szívet, a lelket.

Másnap aztán Iván nagy elhatározással állt szülői elő s azt mondta nekik:

„Már kedves szülőim, vagy az Ivánesik Franka vagy senki más!“

Az apja, két határos földnek az ura, nagy félgmával kiverte a hamut a pipájából, gondol-

kozva megtömb: friss dohanytal s lassan, mintha huzni-vonni akarná az időt, ragyogott. A bodor füstfellegben keresztül aztán végignézte a fiatal Petracek Ivánt, a talpától a dacos homlokáig az ő jószág szemeivel. Csak az anyja — talán már előre gyakorolni akarván leendő anyosi jogait összes borzasztóságukban — fészkelődött egy kicsit, mert hát biz való igaz, hogy nagyon szép az a leány és kitűnően mutatnak egy kis pénzés láda tetején, hanem csak úgy, mikor csak magát hozza házhöz; vajmi csekély egy leendő ambíciózus anyósnak. A Petracek családra nagyobb jövő vár, az unokáiból már urat akarnak csinálni: és szolgabíró, meg jegyzőt a környéken és ki tudja nincse-e még nagyobb jövő felírva a sors könyvébe az ősi, tiszteletes familiáról? — Bonyó gy volna azokat a földesket megdolítani egy pár holddal, hogy a határa már messziről jelölje: Ime ez a szép föld a Petracek ivadéka, az a sok minden, ami ott terem, mind az ő estérjeikbe gyűl össze. Nagyobb lenne a tekintély s már előre meg lenne vetve az alap valami esinos szolgabírószághoz — már persze csak az utódok számára.

Mert hát bizony mindenkiben megvan a hiúság, hát még az asszonyban! — A parasztyerek sokkal büszkébben néz vegy magán, ha szép zsinóros nadrágot húzhat fel. — hát az asszony, ha valami czifrasággal felöltöztetheti a hiúságát!

Bonyó Petracekné asszonyágban is megvolt a hiúság s nem egyszer kapta magát azon a gondolatban, anint a leendő fényes szolgabírói hivatal felől álmodozott s már képzeletében esőkolja is a tekintetes ur „tekintetes“ kezét. Héj, héj, milyen szép lenne az! De az Iván gyerek csak azt felelt

vissza: „Már én csak amellett maradok. Ha nem adják nekem a Frankát, nekí futok fejfel annak a tónak ott a kert alatt; széki Petracek Ivánt is elnyol az!“

Ez oly határozatlan volt mondva, hogy az öreg Petracekné nem tudott rá mit felelni, hát kezdte eltágnani előbbi szavait, hogy hiszen ő nem is úgy értette, nem is akarta azt mondani. Ekkor aztán az öreg Petracek nagy méltósággal kiverte szájából a pipát s odaszólt az élete társához:

„Hallgass asszony! most majd én beszélek. Már tudod edes fiam, a te eseted nagyon különös. Lítod, mikor mi az anyáddal eljegyztük magunkat, azt mondtuk: ez az enyém, ez a tied. Tegyük ezt a kettőt össze, legyünk mi is hitestársak és növeljük a közös vagyonit amennyire csak erőnkől telik. Ezzel vége volt minden ceremóniának. Az anyád gyengédén a vállam borult, én még gyöngödében átöleltem, megcsókoltuk egymást először és ezzel a két birtok egy névre kereszteltetett. Nálad egészen másképp van a dolgot. Te felajánlottad azt az egy névre keresztelt birtokot, az meg a szépséget. Tehát összeteszték amivel birtok a vagyonit és a szépséget. Az igaz, hogy a szépségen nem lehet tagokat kímétszeni, határfákat felállítani, hanem azt mondtátok, hogy ott van a kinézetek a szíveleiben. Már az igaz, hogy én és anyád ezt sohasem ismertük — mert köztünk lejtve mondva, ne is pirulj anyjuk, anyád a szépséget a másrlágon felejtette — hanem hát utóvégre is elhisszük. Csakholgy, fiam, mi anyáddal azt is megtették, hogy megvizsgáltuk előbb, összeré-e az a két birtok, nem lesz-e az egyik előny-

nem zárkozhatnak el Magyarországot barátságára elől.

Milán király, aki nemzete érdekeit mindig szem előtt tartotta, soha nem feledkezett meg a szomszéd magyar nemzet baráti szolgálatairól és a közös érdekekről, melyek a két nemzetet egymáshoz fűzik és épp ezért törekedett még lemondása pillanatában is ezt a jó viszonyt biztosítani olyan intézkedésekkel, melyek dicséretére váltak a bucsuzó szerb király hazafias érzelmeinek.

A kormányzást olyan férfiakra bízta, kikről tudta, hogy államférfini hivatásukban nem engednek ama befolyásoknak, melyek az ország gazdasági megfontására irányulhatnak és hogy mindent el fognak követni a szomszéd állammal való jó viszony megerősítésére.

És a régenség és a miniszterium a tradíciókhoz hiven járnak el, midőn baráti jobbukat készségesen oda nyújtották a magyaroknak, hogy ezentúl ne legyen surlódás és hogy a két nemzet egyesült erővel munkálkodhasson közre a nép jólétének emelésére és gazdasági viszonyainak fejlesztésére.

FEKETE.

A becsületesség.

Nem messze vagyunk már azon időtől, a hol Brutussal azt fogjuk mondani: „Erény, de csak név vagy!” Vagy talán túlzás-e azt állítani, hogy a becsületesség, a szilárd jellem polgártársaink között vajmi ritka jelenet? Avagy mi gyakoribb az életben, mint a becsületességről vagy annak hiányáról panaszkodni? Ez utóbbi állítást, azt hiszem, nagyon kevesen fogják kétségbe vonni, kik legújabb napjainkat csak némi figyelemmel kísérték. Nem aranya vagy ezüstre, hanem igéus becsületes emberekre, jellemes férfiakra van szükségünk, kiket bizalmunkkal megbízhatunk, kiknek férfias, becsületes jellemökben minden időben és körülmények között megbízhatunk, életünket és vagyónkat biztos karjukra

fektethetjük. De mit olvasunk a napi sajtóban? Sikasztás, sikasztás és megint csak sikasztás, vagy egyszerűen, mint köznépünk nevezi: lopás! Ez a signatura temporis! Ifjak sikasztanak, meglett férfiak sikasztanak, aggasztóan sikasztanak!

Avagy derék kereskedőink bizhatnak a személyzetükben, vagy a bankár alkalmazottjaiban, vagy a pénzügyi igazgatóság alkalmazottjaiban, vagy a miniszter hivatalnokaiiban? Becsület és tisztelt a kivételnek, becsületes emberek, hála Istennek, voltak és lesznek is mindig közöttünk, de mai napszállal a gyakori sikasztás és annak társadalmi körülményben nagy mérvben való meggyökerezett metelye oly kórság, mely ellen azt hiszem, minden embernek, kinek polgártársának java szíven fekszik, felszólalni, saját körében a bajon segíteni, szent kötelessége. A becsületesség meggyökerezését a gyermeknél már szegze korában meg kell kezdeni olyannyira, hogy ezen erény, mely társadalmunk fennállásának sarkköve, a gyermeknek másodtermészetévé váljék.

Nem az iskolában kell ennek kezdődnie, mint nemelyek, különben jóakaratu férfiak gondolják — az már késő volna, hanem a születéskor legyen a gyermeknek a becsületességre való nevelés első feladatának, mint egy alapja a gyermek egész nevelésének. A szülei ház paltájára a becsületesség első eszéit a szegze szívébe, hogy azt mintegy meggyökerezve, a szülei háztól az iskola, a továbbfejlesztés céljából átvehesse és ápolhassa. A szülei ház azon hely, a hol a gyermek első benyomásait nyeri; ha ezek rossz példa által elteremtettnek vagy rossz nevelés által elferdítettnek, bajos akkor az iskolának ezt jóvá tenni. A gyermek kedélyének első benyomásai a viaszbenyomásokhoz hasonlíthatók, melyek az egész életen át változatlanok maradnak, ha csak azokat valamely hőség nem olvasztja el. Az élet különböző felelősségei és viszontagságai igaz ugyan, némely tevőre vezetett becsületességet felhasználnak és jellemes emberré teszik, de ezek csak kivételek; a szabály ez: A gyermeket saját jó példákkal rendületlen becsületességre kell nevelniük.

Derek, megbízható emberekre van hazánk szükségére, kikre népünk kegyelettel tekint, kiktől utánzásra való példát vehet. Vagy talán

rossz néven lehet-e azt népnéptől venni, ha a keservesen szerzett félreleit a takarékpénztár helyett a kocsmába viszi és elhossa? Mit vázol az egyszerű ember figyelemzetésünkre? — „Hát, uram, azért vigyem el a takarékpénztárba, hogy mások elpazarolják?” Vagy talán nem tényleg hogy szegény népnél keservesen megtakarított félreleit hazánk több pénztárában némely hűtlen s becsület nélküli tisztviselő által elvesztette? Hiába beszélünk mi a népek a becsületességről. Exemplum trahunt. Nekünk kell a legszigorúbb becsületességet gyakorolnunk s gyermekeinket erre nevelniük, akkor nem kell a sikasztástól tartanunk. Midőn Róma az erköltségtelen ösvényre lépett, mondják, alásülydött, tönkrement. De Rómának erényei is voltak, melyekre büszkeséggel hivatkozunk; Brutus és mások a becsületesség mintaképei voltak; de voltak a Rómának, a mint tudjuk, hőnei is, mert az egész tanács megvásárolható lévén, ennek folytán, tehát a becsületesség hiányában, a nemzetek színpadjáról végképen elenyésztek. A becsületesség erénye magában foglalja a többi erényeket is. Nem-e takarékos, munkás, jótevő a becsületes ember? Nincs-e összeköve a becsületességgel a közhasznosság és a legúgyabb hasznosabb? Lehet-e egy becsületes embertől hazaszeretetet, tevékenységet, közhasznoságot várni? Azt hiszem soha! Csak a becsületes ember fogja életét és vagyónát, ha a vesztély megkívánja, a haza oltárára adozni; a becsület nélküli embernek hazája nincs, mert a felelem — Amerikába ázi. Talán példákat hozzak? Azt hiszem, szívesen oltárom közlök mindenki tudnia egy két példát erre felhozni.

Mai napszállal sokan minden nehezebb munka és fáradság nélkül csak úgy kézfórtával meg akarunk gazdagodni, vagy legalább annyit szeretni, hogy kényelemmel élvezhessék a világ örömeit. Egy hasznos munkásságról és a munka által nehezen szerzett eszközökről, melyek az életfentartást feltételezik, oly munkáról, mely az ember szellemi világának óvó szere, mely őt az életunságtól megóvja, egészségének, örömeinek és jólétének kiapadhatatlan forrása, — ily munkáról sokan mit sem akarnak hallani. Az ilyen bölesekdeknek jelszavuk: „A buták dolgoznak, a fölvilágosultak élveznek”, nem-

ben, a másik hátrányban. Azért elváltunk előbb egy évre s mikor egy év múlva újra összejöttünk, bátran elmondhatunk: most már csakugyan összevaló az a két háta. Próbáld meg te is. Az tartás meg a szegze, az a vagyónat, — növeljétek mind a ketten s ha egy év múlva is azt tartjátok, hogy az a két éves csakugyan összevaló, akkor kereszteljétek egy névre.”

Azaz nyugodtan kivevte a p-pát, lassan felemelkedett útból s bekiáltott a habza, Iván ott állt mérőn nézve magára és s lassan-lassan, titkosan nagy könnyesépp grútt a szemébe. Ott ragyogott a szemüveg egy darabig, aztán lassan lepergett, végig az arcan a földre, utána a második, harmadik...

Mégis csak igaza volt annak a belső hangnak, mely a kelében emelkedett!

A két csillag eltér egymástól, egyik arra, másik erre. Nem követheti a kis csillag a nagykan bolygásat, nem szögelhatja, mert az ő pályafutását más törvény szabályozza. — Az ő utja eltér attól az iránytól, melyben Franka léptei haladnak, el a messzeségbe, hova csak nagy idő múltán jut, mikor már régen elbucuzott a patak-tól, a falutól, a toronytól — és elbucuzott boldogságától. Nyakába akassza a nagyvilágot, melyben csak egy kis falucska létezik számára, nem is szép, nem is gazdag és mégis oly kedves!... Ebben a faluban egy ház, hol a legszebb rózsaterem, hol a leány rózsáknál nő fel. Mindenütt, mindenben csak egy, de az egyszerű mind, élet, öröm, boldogság, szerelm...

És valjón ha ő elmegy, az a fekete tündér nem talál-e új lovagot, tan szebbet is, jobbat is; nem fűrdik-e tovább is a habban, hogy eljöjjen egy másik is, kiért a szegény, ostoba régi imádott el lehet felejteni. Hisz a tündér csak játszik, ha ezt a szívet eltörte, veszi a másikat, mint a gyermek a játékszert. Majd mikor eljő az az igazí, ki után megnyitja a rácsos kapu, kikukucska a nyílason a lángoló, piruló arc, hogy utána nézzen, kövesse a pillantásával, akkor a szegény Petracsek Iván el lesz felejte, bolyonghat egyedül mint az árva, a hontalan, ki a szívet is elvesztette valahol. És amint az aradokól, bolyong

abban a nagy világban, hol elenyészik a többi poszterummal, nincs fala, nincs tájk, melyet örömmel szemlélve, felkiáltson:

„Éz az én otthonom, az a kék hely az én gyermek-abradpajmam, boldogságomnak tanujaiti van a kis falu, benne az az addott nép, azok az ismerős arcok, az a csengő kis harang, mely annyiszor hívott minket a szép templomba, amely búsan zokogva kikisérte elődömet, meg is siratta, el is búszította őket, kik most békén nyugoznak az édes szülőföld köhébeben. Ha megyek az utczán, kijönnek az ismerősök, mosolyognak rám, „mni a Petracsek Iván!” fűdözöl a falu vége, apraja-nagyja meg mind ismer, hisz az az egy év oly gyorsan múlt el, mint egy édes álom.”

Oh nem úgy lesz, mert ő neki futnia kell az elől, boldogság helyett csak fájdalom, kiút találna. Nincs földje, otthona, családja, nincs senkje e kerek világon. Az ő bolygásának nincs vége soha, végtelen hosszú az, mint a nagy égboltozat. Kivette, idgen földön kell élnie, hol még nagyobb a nyomor s oly elhagyatott az ember. Csak ott boldog, hol békés otthona van, hol bölcsője ringott, hol először hallotta azokat a szép dalokat, melyek átszűrődtek a kelet búvós-bajos meséin, a nyugat képzeletén, hol először s utoljára szeretett. Mas föld égeti a talpat, más vidék könyet csak a szembe, mas harang csengése lélekharang tetszik, mely az ő szívet búszítja. A halottat nyomja az idegen föld, azért jár fel kísértés, rémiteni a sötét éjszakákban, míg az az édes kedves otthoni föld lágyan öleli karjába, szeliden ringatja örök álomba s feje fölött szép virágokat, kék nefeletet, szomorú fűzfát nevel.

Oh Franka, oly sötét jövőt tartal te fel, melyben kizsák a szív; oly rémes világnak nyitottad meg kapuját, hol csak nyomor, átok van!

Hiába beszéltek aztán a virágok, hiába simultak puha selymükkel arcához, hiába sutogott a szellő, ringott a rózsabokor, csattogott a madarak vidám dala, Iván csak maga elé nézett, csak peregett szeméből a könnyek a földre. Az igujaja már egészen vizes volt, azért mégis csak dörzsölte vele szemét. Aztán lassan bekiáltott a szobába, összekötötte homliját egy batyuba, rávetette val-

lára a durva szőrmétet és istenhozzád mondott a kapufelének.

Az apja bőven ellátta táncosokkal, megszerítetá a kezét s elfordult, hogy ne lássa a fiú könnyét; az apja még feltűnő zsebet porhanyó pogácsakkal, kövér szalonnával, ráakasztotta a hagyományos börtösként, mely az egész esküvő kísérő társa volt vándorlásukban s mely búvós erényből fogva anyai vesztélyt övta meg. Azért hát a lelkere köli, hogy megbeszélje, sokratartsa, mert sok év története fűződik emlékébe.

Iván csak engedte, hogy feltűnjék a zsebet, hogy szorongassák, föléljek s forró esőkökkel halmozák el. Akkor aztán búszut mond. Vissza se néz, meg se fordul, csak indul a lányos utca felé, mint egykor, régen. Csakhogy akkor boldogan, dobogó szívvel, lelkeben repeső reményvel, míg most boldogság nélkül, fájdalommal, örjítő kínnal. Akkor zsinóros ruha feszült testéhez, a kalapja is ujdontott új, sima, fekete volt, most a ruhaja piszkos, foltos, itt is, ott is löjt rajt egy ezrafang, a kalapja is fűsse van gyűrve, ferdén téve a fejére. — Akkor büszkén, fesszes tartással ment végig az utcán, mint egy mess-hős, most görnyedt háttal, bútorogó lépéssel, elfedett arccal, mint a félkezű koldus, kik legyetlenül megdobáltak az utcagyerekek-k. Akkor lelkeben nagy, remény, szerelm lángolt, — vagy oda, hol boldogsága tüdőkölt, hol a fény arad s a vagy sebessé tette a lépéseket, izgatotta a keblét, piróska az arcot; — most a vágy helyett tüzes nyelvi ördög van ott; az elválas; s a szerelm helyett az a kínzó, mardosó, legyetlen feltékenység, az a rémes szörny. — Akkor a szemből fénylő sugar tört elő, mely vakított tüdőből, mint a nap-sugar, megvilágította a sivar valót, varázslóva tette a pillanat édességét; most a láng kialudt a szügarból, a fény elborult s ott maradt a jelen — sivárón, kétségbejében, fekete posztóval bevonva, mintha hideg tetemet rejtene sötétség alatt. — Akkor ujdongott a természet, esőköldözött a szellő a patakmal, a rózsával, szép történetet beszélt a magas bérci fanak, most sivárón, süvöltve fű, meglepetti a kőpenyt, behat a ritka szöveten s fagyossá teszi a testet. (Folyt. köv.)

csak a koresmákban, hanem még a közélet különböző rétegeiben is gyakran visszhangra talál. Az elégedettség vajmi ritka erény. Ha a hirtelen megzavargadós bálványt nem ejtették hatalmukba, hogy csak minél többet élvezhessenek, akkor bizony nem is igen jönnek zavarba; és néha minden lekifulladás nélkül a reájuk bízott vagyont magukénak tekintik és ezt telhetetlen élvezeteik eszközeiárával felhasználják. De végre a tilos élvezet undorral végződik: s akkor mi a következménye? Szives olvasóim nagyon is jól ismerik ezt a képet s talán elég is volt a mondottakból; legalább nem szeretném időnknek e szomorú képet még tovább festeni.

Rajta tehát polgártársaim, fáradságot nem ismerő szorgalommal neveljük gyermekeinket becseletes emberekkel; jutalmunkat nemcsak a munkában, örömlünkét nemcsak a becsületes emberek személtében, de különben azon ünnepnapokban találjuk, hogy szeretett hazánknak becsületes, szilárd jellemű embereket nevelünk.

W. K.

Az amerikai gazdasági „hiszekegy“-je.

Vezess naplót. — Minden számszerű rendezés számvitel-l. — Az állatoknak rendszeres adj. — Ragaszkodjál hivatalosodhoz. — A gyomok rablók. — Megbizott által senki sem gazdálkodhatik sikerrel. — Legyen jó, kényelmes lakásod.

Tarts minél változatosabb vetésforgót. — Olvass gazdasági lapokat és könyveket. — A juhoknak száraz almuk legyen. — Minden évben ültess néhány fat.

Mindent tarts a maga helyén. — Kérj tapasztalt, ügyes gazdától tanácsot.

Ne ehezsd földedet. — A minőség éppen olyan fontos, mint a mennyiség. — A fészek kevesebb kerül, mint az új deszkák. Ha jó kert van házad mellett, a doktorral kevés dolgod lesz. — A legjövendelműbb szántóföld az, amely a legmelyebb. — Biztosítsd vagyonodat egy jó tartaltnal.

Az állatoknak ne egyféle eledelt adj. Csak jó válogatott magvakat használj. — Minden munkát végezz, mielőzt azt jól végeznél lehet; azaz ne halogass semmit. — A kut és faskamra közel legyen a konyhához. — Ha nincs a széna számára felszerved, lyukas lesz a zsebed. — Még egy gazda sem panaszkodott azért, mert nagyon jól megművelte a földet.

Adj a vajnak szép színt, mielőtt kijönne a t-hémből, t. i. here és kukoricázás elutalás által. — Nincs jobb beteti bank földednél. — Sok gazdaság hasonlít egy szatárhoz; sok megy rajta keresztül és csak kevés marad benne.

Ügy produkálj nagy termést, hogy a talaj ne legyen általa szegényebb. — Ne csak gyűjtsd a trágyát, hanem vigyázz is arra jó betakarás által és jól alkalmazd. — A gazdasági eszközöket közel alatt tartsd. A rozsdá és rothadás többet ront az eszközökön, mint a hasznalat.

Nyilt kézzel dolgozzál. — Nyilt fej és izmos kéz teszi a gazdasági jövendelművé.

Az a pénz, melyet otthonod vonzóbbá tételérfordítottál, bőven kamatoz. — A gazda ne csak arra törekedjék, hogy többet és jobbat termeljen, hanem hogy jó piacot is szerezzen terményei számára.

Bő almózas által tisztán lehet tartani az állatokat és meg lehet menteni az értékes trágyálevet. — Minél régebb és nagyobb valamely állat, annál több takarmány szükségeltetik ahhoz, hogy élő súlyát egy fonttal növeljék, tehát a hizlalás annál kevésbé jövendelmű.

A tököt könnyen lehet termelni, de mégis nagyon szaporítja és egészségesebb teszi az állatokat eledelt. — Az istállókat jól szellőztess. — A tyúk-félek világosak, melegnek és tiszta levegő-jűk legyenek. — Ne adj a tyúkoknak csak kukoricát. — A homok-fürdőbe tégy nekik kóport is. — Ne fedelkezz meg a meszeléssel.

A termelőndő növényeket a klíma, földid minősége és a piacok szükségletei szerint válaszd meg. — Egy kis kiegészítő mindig jó a házában. Sokszor nagy hasznat lehet venni.

Azon egy fontnyi súlyvesztés, melyt egy állat ehezés miatt szenved, két fontnyi veszteség a gazdákra nevez.

A legjövendelműbb sertés az a korai tavaszi malac, mely nyáron és őszön át a legelőre (különösen gyors here legelőre) hajtatik és aztán szemes takarmány által két hónap alatt gyorsan megbízaltatik.

A jövendelmű állattenyésztés feltételei: jó állatok, elegendő és egészséges takarmánnyal való szabályos táplálás, jó istálló és jó ápolás.

Végre különösen födolog a tisztaság; tiszta eszközök, tiszta zngok, tiszta állatok, tiszta földek, tiszta kert, tiszta gyümölcs, tiszta magvak, tiszta

legelő, tiszta udvar, tiszta istálló, tiszta felszer, tiszta etető- és itató-alyuk, tiszta takarmány, tiszta víz, tiszta alom, tiszta magtár és — tiszta lelküismeret.

Hirek és különfélek.

— **Előfizetési felhívás.** Folyó év október hó 1-jevel lapunk a hatodik évfolyam utolsó nyegyedebe lép, miért inditattva érezzük magunkat lapunk tisztelet olvasóit tisztelettel felkérni, miszerint előfizetéseiket mielőbb megújítani sziveskedjenek. Azon tisztelet olvasóinkat pedig kik előfizetési díjjal már régebb idő óta hátralebten vannak, tartozásaik mielőbbi szives kiegyenlítésére kérjük.

A „Muraszombat és vidéke“ kiadóhivatala.

— **„Muraszombati óvoda-egylet“** választmánya 1. hó 7-én tartott gyűlésén megállapította az óvoda 1890—91. évi költség-előirányzatát; a legtekerekosabb összeállítás dacára is hiányt constatált, azonban erős a reménye, hogy a folyó évben is akad majd nemes szív, ki a hiányt fedezni fogja. Ez érdemben tetteket már lépések a központi óvoda-egyletnél is. — Magy már 54 kised látogatja óvodánkat, az is elege bizonyítja annak életrevalóságát. Virágözök is, fejlődők is a magyarosodás e virágzása! r. l.

— **Nyilvános közönet.** A helybeli tonyórára javára a múlt héten adoztak: Falud községéből Balasko Miklós 1 frt, Zver Jakab 60 kr., Skrilcz Ferdinánd, Kovács Ivan, Kovács Janos és Balasko István 50—50 kr., Czipóth István, Sertiga Ivan és Bornádi István 40—40 kr., Soruga József 36 kr., Zsemlics István és Rajnar István egyenkint 30 kr., Skrilcz Matyas, Horváth Janos és Vörös Ferencz 20—20 kr. és Rudits Ferencz 15 kr. Összesen 61 frt 51 kr. — Barháda községéből pedig Cziglar Ivan, Stevanicz Ivan, Erjavec Matyas és Erjavec Miklós 50—50 kr., Gunt Mihaly és Czigit Janos egyenkint 40 kr., Cziglar Julianna 30 Kolmanics Ivan 20 kr. Összesen 3 frt 30 kr. — Fogadják a megnevezett adozók Muraszombat községnek leghalásb közönetét!

— **Kossuth hangja.** Akik az aradi vértanúk szobrának leleplezésé ünnepein jelen voltak, hallhatták a nagy számmalott hangját. Kossuth ugyancs sok kérsre meglette azt, hogy egy Edison-féle fonográfba mondott egy beszédet, melyben a vértanúkat dicséرت. — Mint hírlék, a fonográfot országunkat díszíti fogják körül horozói, az egész ország népének legyen alkalma a század legnagyobb szónokának szavait hallani.

— **Szüret.** A járási szolgabíroság rendelté a szüret hatnapjára Szerhályi, Prosznyakta, Szombatfa, Gödörháza, Velenár, Kisfalu B-rkeháza, Csakfa, Benedek, Musznya Völgyes, Bokrács, Szt-Bibor, Andorhegy, Tótlak, Kőkenyes, Retálás, Dombalja és Görhogy községök szőlőiben holnap folyó évi október hó 13-án veszi kezdetét, míg ellenben a járás többi községeiben szinte a fentebbi rendelet engedelmével már e hó 10-én kezdték meg szüretni a szőlő levét.

— **Kitüntetés.** A király dr. Mangin Károly Zalamegye főorvosának, a közszolgálatban és a községességű sikeres előmozdítás körül szerzett érdemei elismeréséül, a kir. taneososi címet díjmentesen adományozta.

— **A muraszombati gazdasági fiók-egylet** egy igen czélserű *kasszafelügyelő-gépet* rendelt meg aratógazdájának számára. Ára 7 frt. A gép bármikor megtekinthető az egylet titkáranál. Mszombat, 1890. okt. hó. *Takács R. István,* e. titkár.

— **Magyar savanyúvíz kitüntetésé a külföldön.** Mint biztos forrásból értesültünk, a p-tanczei „Sechenyi forrás“ savanyúvize legújabbban Balgában a lüttichi kiállításon, az „arany érem“-mel lett megjutalmazva. A jelenleg Baesben rendezett gazdasági kiállításon pedig, a magyar termények kitüntetési jegyzékében ezen vizek nevét ismét találjuk. Különös mégis, hogy ezen savanyúvizek oly gyakran való kitüntetésé mellett mégis akadnak emberek közöttünk, kik a hazai terméket becserlik és a külföldinek lépten-nyomon előnyt adnak.

— **A eszaktornya-utká vasutvonalat** múlt pénteken, t. hó 10-én nyitottak meg nagy ünneppélyességgel, főleg a déli vasut eszaktornyi állomása, valamint az aló-földent is — fénysépen fel voltak díszítve. A eszaktornyi új indóházat már múlt hétfőn, okt. 8-án adták át a közhasználatnak. Terv szerint naponkint egy vonat fog a vasutvonal egyik végpontjától a másikig és vissza közlekedni.

— **A regede-luttenbergi vasutvonalat** e hó 15-én nyitják meg. Ugy halljuk, hogy a déli vasut ezen vonalat a jövő évben Luttenberg-től Friedauig is fogja kiegészíteni.

— **Pályázat.** A csereneszei r. kath. templom szükségessé vált helyreállítási munkák biztosítása érdekében folyó évi október hó 18-án d. e. 10 órakor a csereneszei r. kath. plebánia hivatalnoki nyilvános versenytárgyalás fog tartatni. Költ-

ségelőirányzat 840 frt 29 kr. középszén és a középszén által 70 frt 40 kral megváltható 104 kézi és 12 igaz napzám. — Az 5 százaléknyi bánátpénzzel ellátott ajánlatok a fentnevezett hivatalhoz nyújtandók be, míg a műszaki műveltek és részletes feltételek ugy az említett hivatalnál, valamint az államépítészeti hivatalnál Zal-Egerszegben is megtekinthetők.

— **Falábú keeske.** Az Ardennek közt, Mezieris mellett egy szegény ember kecskéjének eltrét az egyik lába, a gazda sajátja a jó telelő állatot, szépen amputálta a lábát, aztán csinált neki falabát. A keeske szépen kisántálka a rétre és jól éri magát.

— **Kévis a dohány.** Pipás embereknek nagy szomorúságot jelenthetünk. Az idei dohány-termés nagyon gyöngye Muraszombaton. A száraz nyári időjárásban a növény rosszul fejlődött, a levél korán elszáradt a nagyrészt apró maradt. A beültetett terület 80,000 kataszteri hold volt, a termelt dohány azonban nem több 450,000 méter-mázsánál. Ez 100 ezer méter-mázsával kevesebb a tavalyi termésnél s a különbséget a dohánytermelő tájakon nagyon megérik.

Vegyes rövid hírek.

— **A megyéből.** A szombathelyi püspöki pap-növelde megnyitásátok 100-ik évfordulóját f. évi november 1-én meg fogják ünnepelni. — A nagyméltóságú belügyminiszter az utteleki és balozsa-megyei főzölő-egyletek alapszabályait a jóvalagyaszi záradékkal ellátta. — Az aradi vértanuk emlékére e hó 6-án Szombathelyen is, a székesegyházban isteni tisztelet volt. A megye és város tisztikara az alispánal, meg a polgármesterrel élen teljes számban vett részt. A közönség szívfeszítő töltötte meg a templomot. — O Felsége a király Gaiger Miklós szombathelyi törvényeszeki aljegyzőt a szentgotthárdi kir. íráshírőszághoz álbörözve nevezte ki. — A szombathelyi harmadik gyógyszer-felállítást a miniszterium már engedélyezte a jogot pedig elnyerte Köröndy Zoltán, kéthelyi illetőségű gyógyszerész.

— **A hazából.** Magyarországon összes tanfelügyelői közös értekezletet tartanak e hó 16-án a budapesti állami felsőbb leányiskola helyiségében. — Zalavármegye közönsége az aradi vértanuk szobrának díszkoszorút küldött. — Balogh Árpád szaktársulata e hó 9-én kezdte meg előadását Csáktornyaon. — Pozsonyba a napokban erős fejedet mellett kísérték Fürst Arhur egyéves önkéntest, aki Szombathelyen a 6. huszárezredben szolgált. A fiatal ember a tiszti vizsgán megbukott s ezért állományából megszökött. Bésben lett elfogva, homann felderít az visszakisérte ezredhez. — Újpest nagy látszik túl akar tenni az anyavároson, Budapesten. Tanos Pál, a község kiváló biraja ugyanis Újpestet rendezésévé, most azon faradozik, hogy a gázvilágítás helyett elektromos világítást rendezteszen be. Az ügyet az újpesti képviselő-testület legközelebb tárgyalás alá fogja venni. — A harmadik balatoni gőzhajó felállítás érdekében Zalamegye közönsége áldozatkész határozatot hozott, am-nyuiban elhatározta, hogy évenkint 3000 frt segítségével részesíti a „Balatoni gőzhajózási részvénytársulat“-ot. — A pozsonyi állandó hid felavatási ünnepelelyébe a város közönsége küldöttség által és külön felirattal fogja a királyt meghívni, a kit arra is megkérnek, hogy engedje meg, hogy a hidat az ő nevéről Ferencz József-hidnak nevezhessék el. — Rothschild Albert báró 10,000 frtot adott a tokaji égeteknek. Az öszveget a belügyminiszterium már el is küldte Zemplénnegye főispánjának. — Kolozsvár és Gyalu megyevárosok között egy 16 kilométer hosszú új állami telefon nyílt meg f. hó 9-én.

— **A külföldről.** Bordeauxban a múlt szerdán egy hippodrom légett. Emberélet nem pusztult el, az anyagi kár egy millió. A hippodromot csak ez év ápril havában nyitották meg. — Egy new-yorki tavirat szerint Wilmingtonban nagy puskarobbanás történt, mely alkalommal tíz ember életét veszté, husz megsebesült. — Poroszországban nemrég voltak cselekvésy miatt két első gimnazista egész folyamatszerűt pszitológyábját vi-vott egymással, tizenkét lépésre, háromszori golyóváltással. — A kolera a barcelonai legújabb hírek szerint ott újra terjed. — A legközelebbi hatarkiszáztás alkalmával Olaszország Pimieronál három négyzöld kilométernyi területről Ausztria javára le fog mondani. — A kalsdorfi löpörtorny egy gráci tavirati tudósítás szerint f. hó 7-án reggel 8 órakor légbe röpült. Két munkás súlyosan megsebesült. A katasztrófa oka még ismeretlen. — A „Reichwehr“ című katonai lap 8-iki számban felszólítja a közös hadsereg összes tisztjét és legénységét, hogy aláírás útján gyűjt-senek annyit, amennyiért Aargau svájci kanton megvehetné a Habsburgok ott fekvő ősi várát, melyet aztán a hadsereg oda ajándékozna a királynak. (A Habsburg-vár megvásárlásának terve nem új. Altlátog maga az uralkodó-ház is tett már ez iránt lépéseket, de a svájci kanton nem akarta eladni a várat.)

Közgazdaság.

— Milyen hordóban tartuk a bort? —

A „Borászati Lapok” után közöljük a következő idényszerű jótanácsot: Tekintetes szerkesztő ur! Engedje meg ez alkalommal, hogy Rubinek Gyulának „Mily hordóban tartunk a bort?” című cikkéből folyólag hosszú tapasztalatom után én is ajánljak egy igen egyszerű, olcsó és kevés időt igénylő módot, az új hordók szagtalanítása- és a csersav lekötését illetőleg. Egy 10—12 akós hordóba, melynek csapos fenekét kivettük és a bronceit ismét helyükre visszazoritottuk, 5—6 kilo oldaltal meszet teszünk és azt lassan hideg vízzel megoltsuk. Midőn a mesz kásává vált, a hordót oldalára fektetjük, alája két hasáb fát helyezve, hogy azon hengerelni lehessen. Ekkor ismét hideg vizet öntünk belé, másdarabokat hányunk abba és egy félhold alakú káposcsal (szévnő) a pattogó pépet a hordó dombai hosszában huzogaljuk és így hengergetés közben az egész hordót körgetjük. Ehhez az egész kiforráshoz a jelzett ürmértékű hordóba egy akó víz és a mesz jószágok képest 12—14 kilo mesz szükséges. Minel intenzívebb forrásba hozatik a mesz, annál jobb, mit gyors keverés által lehet fokozni. Midőn a hordóban az oldalakkal készen vagyunk, a kivett feneket ellet a hordóba teszük és azt is a forró oldattal leöntjük. Ezután a meszet, melyet a háztartás céljaira jól el lehet használni, a hordóból eltávolítjuk, befekeltjük, előbb forró, azután hideg vízzel kihengergetjük s kelő kiszárogatás után aggodalom nélkül szűrhetjük belé a mustot. Én így készítem elő új hordóimat, de fa-szagot vagy fűszagot tannint soha nem érzélek.

Takács Géza.

— A szobanövények ápolása. Alig van s talán nincs is tárgy, amely szobánkat jobban, a szemre kellemesebb hatással díszítse az ide, egészséges, szép növényekkel és virágokkal, királdt től, midőn a szabadba kintre, hiába keressünk egy zöld pontot, amely szemünk megnyugodhasson. A növények és virágok kedvelése öröndetesen terjed is azt mondhatjuk, hogy a kulturált egyelő lépést tart. A növény- és virágkedvelők, különösen a virágkedvelő nők száma egyre nagyobbodik, bár sokan, akik a növényápolás helyes módját nem ismerik, gyakran csalódná vágkép lemondanak ebbeli kellemes szórakozásukról s élvezetről, látván, hogy kedvenceik napról-napra egyre jobban fonyadnak s lassu haldoklás után végre „gészen elpusztulnak. — Az ilyen kevésbé beavatott, gyakorlatlan virágkedvelőnek szolgálnon utat-utatul, hogy a szobai növények ápolásának föltételait: 1. Elégzőnek napvilág. 2. Megfelelő hőmérséklet. 3. A levegőnek lehetőleg gyakori megújítása. 4. Helyes öntözés és permetezés. 5. A növények és eszerepneik tisztántartása a portól s egyéb piszoktól.

CSARNOK.

Hangulat.

I.
Rég hallgatók. Ninesen dalom;
Minden költői tűz,
A tárgy, gondolat,
Tűnő eszme csak
Velem játékok tűz.

Ridég szívem nem érzi meg
Mit szenved a világ;
Bősz zivatar dühöng
Mindent dönt, rombol föl,
S hívő rebeg imát.

Rezzen a szél; miről beszél?
Csapkoftja ablakom;
Egyszerű szobámban
Mees boldog vidáman
Bis lokom meg dalom.

Vigasztalást nem nyújthat már
Sötét múltam képe;
Ifjúi életem
Ridég magány nekem
Ninesen már reménye.

II.
Virág nyílik, illatozik,
Vidáman süt a nap,
Játszi madársereg
A légben csicsereg
S enyélg a kis patak.

Hegyi forrás, mi minden más!
Csöndesen fut alá;
Kis özike remeg,
Vadász ijeszti meg,
Ziz-g levele a fán.

A napsugár, diofa-árny,
S vidám madársereg;

Ö-nl minden kebel,
Érres-el fölti el
Fajó szíml' s belkemet.

S ez érzélem, mily jó nekem!
R d-g magányt előz;
Fű fa, bokor, levele,
Mind csak remi figyel;
Dalt zeng költői tűz.

MÁTYÁSDOMBI.

„Szeretlek én téged”...

Éjfel után jár az idő,
Phen már a jámbor élő...
Nyugodni vagy testem.

Vetett ágyban, puha párnán,
Lelkem bolyong múlt virágyán;
Emlék szerelmemen.

Ebren alva hosszú éjen,
Nyílik öltözem az éden:
Mit üzenek neked?

Csillagom ott a magasban
Azt suttogja folyton, halkán:
„Szeretlek én téged.”

MÁTYÁSDOMBI.

Irodalom.

A míg él, barátja marad a „Képes Csalládi Lapok” című szepirdalmi, ismeretterjesztő, képes hetilapnak, a ki gazdag tartalmával, gyönyörű képeivel megismerteked. E lap előzetési ára egész évre 6 frt, felve 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. s a kiadóiavat (Budapest, nagy-korona-utca 20. sz.) melyhez az előzetes-kezelészerubbenn postautatványon intézendő, kívánatla hátkinek ingyen és barmintva szolgál tartalomalma jelent meg: „Mas világ”, regény. Folytatás Nagyvárady Mirától. — „Hosszama” költemény Patyi Istvántól. — „A szem színe”, dr. Csapody Istvántól. — „Szerelmek és boszru”, folytatás Paal Gyulától. — „O zi hang”, költemény Benedek Árpádtól. — „Mari”, Ebeszies. Folytatás Biznó Ereszkétől. — „Majd holnap!”, Diogenestől. — „Harom arany”, Ebeszies, írta Targujev I. Ferdinótól Balassa István. Folytatás. — Mindentől. — „A het társas”, Meiszstóól. — Képekhez. — Irodalom és művészet. — Hymen. — Gyászirat. — Képek. — A sarkányia. Hírlőoltás falun. Pompás falat. Valjon lát-e? — Regény-melkiet. — Egy család üsmona. Eredeti regény. Irta Mericzay Karossá Irma. (33-48. oldalig). — Melléklet: „Hölgyek Lapja.” Dívatkezel.

— A „Magyar Salon” ez évi októberi füzeté, mely-lyel innár a VIII. évfolyamba lépett, a szokottal jóval díszesb kiállításban és számos művelti kivétel köpél kiállításban a következő érdekes tartalommal jelent meg: Mész János: *Két hét ezimomok*. (Kossuth Lajos 2 levele-vel). — Dr. Szencsényi Miklós: *Az aradi ezimom szobor-émléke*. (4 képpel). — Tisztai Lajos: *Az aradi ezimom*. — Dr. Váli Béla: *Az 1849-50. aradi honvéd színtársulat*. — Zempléni Árpád: *Rosa*. (Költemény). — Bartók Lajos: *Összel az erdőn*. (Költemény). — Dr. Váczy János: *Tompia ismeretlen műve*. — Ruppert Mihály: *Féjo bicska*. (Rajz). *Ha a rózsám jöme az ékelt tarlóra*. (Rajz). *A pincében*. (Rajz). *A meggyasziótt állásca-bíró*. (Rajz). *Avatás-jelmonat*. (Rajz). *Ne bírd el a mártírt*. (Rajz). *Avatás-után*. (Rajz). *Csöbel Minka*. *Délben*. (Költemény). — Reiner Bertalan: *Hagyasid*. — Gaspar Inca: *Fz. a szél*. (Költemény). — Hurtay György: *Zelka és Balik*. (2 képpel). — Szana Tamás: *Böhém-elet Magyarországon*. — Margyit Dezső: *Mikor kineveztek*. — Róvész Tivadár: *El-entelt*. (Költemény). — Varsányi Gyula: *Szelecsud*. (Költemény). — Rella Iván: *A menyegző históre*. — Temérők: *Éjbeli költemények*. (4 képpel). — H. Vancsa Mihály: *Kör-utazás a világhoz*. (3 képpel). — Házss. Dezső: *Hólt-éltől*. (Költemény). — Haraszt Lajka: *Csala torony*. — Egyvelg: *Kivégzés villanással*. — Darnay Kálmán: *A hozsákonnyal*. — Irodalom és művészet. — *Egy kis fej-törés*. — *Aranygor*. — *Szerkesztői üzenetek*. — *Hírdetsek*. Ajánljuk eme házpostát vállalatot t. olvasóinknak anyagi támogatás végett lelkes pártfogására, hogy így kitűzött célját: a művelti közönséget, mely eddig idegen lapokat tartott, saját édes anyanyelvünk megvédhatal, mindinkább előrhessen. — Az előzetési ár a régi maradt; Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 75 kr.

Humor.

— A duplakaréjú koreszmáros. II. József császár Magyarországot is beutazván inkognitó, Kassára érve a „Fehér bárányhoz” címzett fogadóban szállott meg, hol a vendéglős csakhamar felismerte benne a maga: egyént. — József császár, minthogy továbbutazására már volt rá a póstafohat, csupán csak lágyra fölt hozást tartott magának. — Mit fizetek? — kérde a császár bafejezve rövid étkezését. — Husz aranyat; — vizionza a vendéglős. — Micsodát? kiáltott a császár elszörnyűködve. — Ugy latszik, hogy itt Kassán valami nagy ritkaság a tyuktojás! — A tojás épen nem ritkaság. — vizionza a vendéglős. — Tehát miért vesz oly nagy ar? — M-rt nálunk mint vendég ritkaság a — császár! — József elmosolyodott s kifizetö 20 arany tartozását.

Szerkesztői üzenetek.

— Tek. Árvai Ernő urnak Csoka. A folyó év végéig szóló szives előfizetést köszönjük.

A nap és éj hossza.

Okt.	A nap		A hold	
	kel	nyug-szik	kel	nyug-szik
12.	6.15	5.17	4.14	5.9
13.	6.17	5.17	5.22	5.27
14.	6.18	5.13	6.31	5.45
15.	6.19	5.11	6.42	6.7
16.	6.21	5.9	8.55	6.31
17.	6.23	5.7	10.10	7.3
18.	6.25	5.5	11.24	7.43

Piaci-árak.

Muraszombati, okt. 12.

Buza uj	6 80	7.—
Rozs uj	5 80	6.—
Zab uj	5 80	6.—
Hajdina	—	—
Kétes	5 20	5 50
Bikköny	—	—
Lóher	44.—	46.—
Kukorica	5 60	5 80
Lenmag	10.—	10 30

Neumann Adolf.

Vasuti menetrend.

Régiódból Spiefeldnek.

indul	reggel 4 óra	39 perczok	és odáér	6 óra 14 percz
délelőt	10	25	—	12
délután	4	15	—	6
				29
				23

Spiefeldről Régiódebe.

indul	reggel 7 óra	20 perczok	és idóer	9 óra 12 percz
délután	2	03	—	3
este	6	45	—	8
				53
				37

HIRDETÉSEK.

Üzlethelyiség bérbeadása.

Csendlakon, (posta Ferenczfalva, Vasmege) a templom mellett, legszébb helyen fekvő csinos bolt-helyiség, hozzá tartozó két szoba és konyha, bármely napon bérbeadandó és november 15-ével átvehető. Értekezhetni alulirott háztulajdonosnál.

Csendiak, 1890. október 1-én.

Pum János.

(529 3—2) vendéglős.

„Európa” szálloda!

A Budapesten V. nádor-utca 5. sz. a „Tigris”-szálloda címetű átváltoztatuk

„Európa” szállodára

(320 2—1)

és azt pazar fényvel újabb berendezték, a modern követelmények szakszerű szerint.

Az „Európa” szálloda a főváros legnemesesebb és legalakalmasabb pontján fekszik, közel minden helyes társasági forrásához és látogatóhoz. A szálloda több mint 100 szobával rendelkezik és úgy van berendezve, hogy abban egyes családok is, akik elkülönítve akarnak lenni, befogadhat.

A köznyelvi szempont mellett figyelemmel voltunk a lakók egészségének megóvására is, azért láttuk el a szállót légfűtéssel, villamos világítással, fűdőszobakkal és telephonnal.

Turkösztök: mérsékelt árak, pontos és gyors kiszolgálás.

A nagy közönség bosszúgyelmit különösen a helyek családai lakóhelyeiknek, melyek a fővárosban egyedül az „Európa” szállóban kaphatók.

A nagy közönség szives látogatását kérük.

Reutter F. és Plach F.

a Reutter-féle telep híresnek, a „Diagor” nagy-szálló volt szobafőnök.

Andrássy-ut.

2195 1890

Árverési hirdetményi kivo nat.

A muraszombati kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy bécsi o. k. földintézetek végrehajtónak, Felső-Lendva község közönsége végrehajtást szenvedő elleni 5504 frt tőkékör-telés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szombathelyi kir. törvényszék (a muraszombati kir. járásbírósg) területen lévő Felső-Lendva községbe fekvő, a 66. sz. tjkében 36. házsz. 1/4 telék 2/3 része az árverést 650 frtban szennel megállapított kiáltással árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi november hó 5-ik napján d. e. 10 órakor Felső-Lendván községből házamal megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltással aron alul is eladható fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsarának 10%-át vagyis 63 forintot készpénzben vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett ártólammal számított és az 1881-ik évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt ig. min. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezehez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170-ik §-a értelmében a banatpónzok a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a muraszombati kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnal 1890. augusztus 25-én.

KOVACS, kir. albiró.